

LIZBONSKO PRISTANIŠČE

iz katerega so uporne vojne ladje streljale na kraljevo palačo

Ni ga življenja brez — smrti!

Je li vse, kar živimo — resnično življenje?

Resnično življenje je nekaj tako popolnega, — da ne more poznati smrti — in luč je nekaj tako popolnega, da ne more poznati teme: kje je tisto življenje in kje je tista luč!

Hipen smeh je simbol samo hipnega življenja, hipno življenje pa ni življenje — ampak smrt.

Smeh sestre Blanke pa ni bil hipen, — še sedaj ga vidim in zrl ga bom vedno, ker ne izgine nikoli: ni to hipen smeh, ni simbol hipnega življenja, ni simbol smrti.

Tisti hip so se mi odprle oči; — smrti sem pogledal v obraz in vzrl sem življenje v njem; — tisti hip so se mi odprle oči: smrt je samo preporod k življenju.

Začudil sem se: smrti ni več! Umrla je! Smrt je umrla, ni je več, kamorkoli pojdeš, kamorkoli se obrneš.

Smrt je umrla k življenju: če življenje umrje, umrje k smrti, — če pa smrt umrje, mora umreti k življenju.

Čudovita skrivnost življenja in smrti: gledal sem prej in se bal smrti, ker sem jo videl skrito povsod, zato sem blazno ljubil življenje; — hipoma pa se mi odprejo oči in smrti ni več nikjer; — ni je več tiste telesne, bridke, žalostne smrti, — če bi se ne smejali mrliču na odru — in smejali s takim nasmehom!

In ko sem premišljeval, se mi je izgubil pogled na steno; nad vrati se je bleščal, smehljal se je zlat napis:

O, quam pulchra est casta generatio!

O, kako lep je neomadeževan rod!

Z očmi sem vprašal sestro Blanko in s smehom je odgovorila mojemu vprašanju.

Tisti hip sem dodobra doumel smeh sestre Blanke in globoko modrost zatega napisa.

O, quam pulchra est casta generatio!

O, kako lep je neomadeževan rod!

To je najglobokejša filozofija, — to je skrivnostna modrost življenja, ki jo malokdo pozna, ki jo malokdo ume, ki jo malokdo živi.

Neomadeževan rod: ljudje, ki jim je nepoznana *superbia vitae*, — nepoznana *concupiscentia oculorum*, — nepoznana *concupiscentia carnis*; — ljudje, ki ne vedo, kaj je napuh življenja, kaj je poželenje oči, poželenje mesa, ki jim je tudi *inobedientia* nepoznana, ki znajo samo ubogati, samo biti pokorni; — ljudje, ki ne poznajo lenobe, ne poznajo jeze, ne poznajo nevoščljivosti, ne poznajo zavidnosti, umazane sebičnosti, samoljubja; — ljudje, ki ne poznajo poltenosti, ki ne poznajo blata, smradu in gnusobe življenja, — krvi, — mesa.

Napuh življenja, — poželenje mesa, — poželenje oči, — nepokorščina — to je strup, ki zastruplja in mori življenje, ki je samo iz sebe tako čisto in tako jasno.